

п е р е ц ь

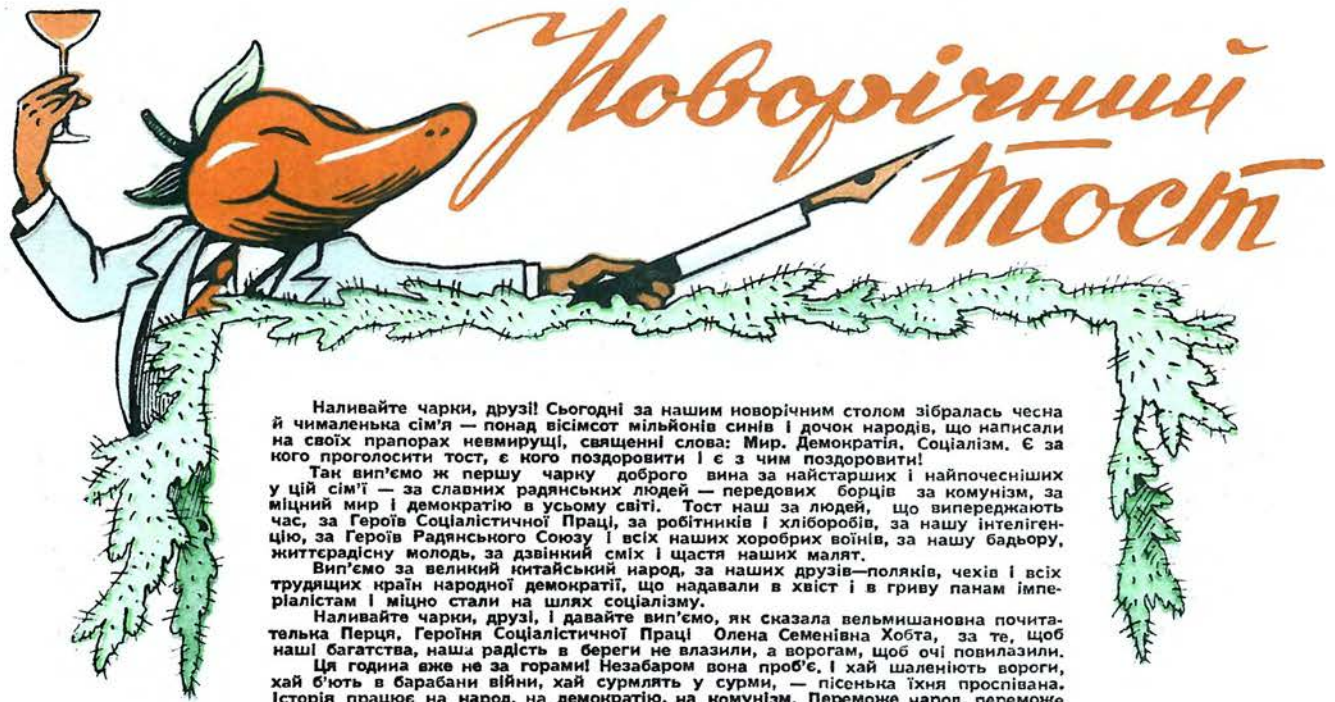

Новорічне марення.

І новорічна дійсність.

Мал. В. ЛИТВИНЕНКА

Наливайте чарки, друзі! Сьогодні за нашим новорічним столом зібралась чесна й чималенька сім'я — понад вісімсот мільйонів синів і дочок народів, що написали на своїх прапорах невмирущі, священні слова: Мир, Демократія, Соціалізм. Є за кого проголосити тост, є кого поздоровити і є з чим поздоровити!

Так вип'ємо ж першу чарку доброго вина за найстарших і найпочесніших у цій сім'ї — за славних радянських людей — передових борців за комунізм, за міцний мир і демократію в усьому світі. Тост наш за людей, що випереджають час, за Героїв Соціалістичної Праці, за робітників і хліборобів, за нашу інтелігенцію, за Героїв Радянського Союзу і всіх наших хоробрих воїнів, за нашу бадьору, життєрадісну молодь, за дзвінний сміх і щастя наших малят.

Вип'ємо за великий китайський народ, за наших друзів—поляків, чехів і всіх трудящих країн народної демократії, що надавали в хвіст і в гриву панам імперіалістам і міцно стали на шлях соціалізму.

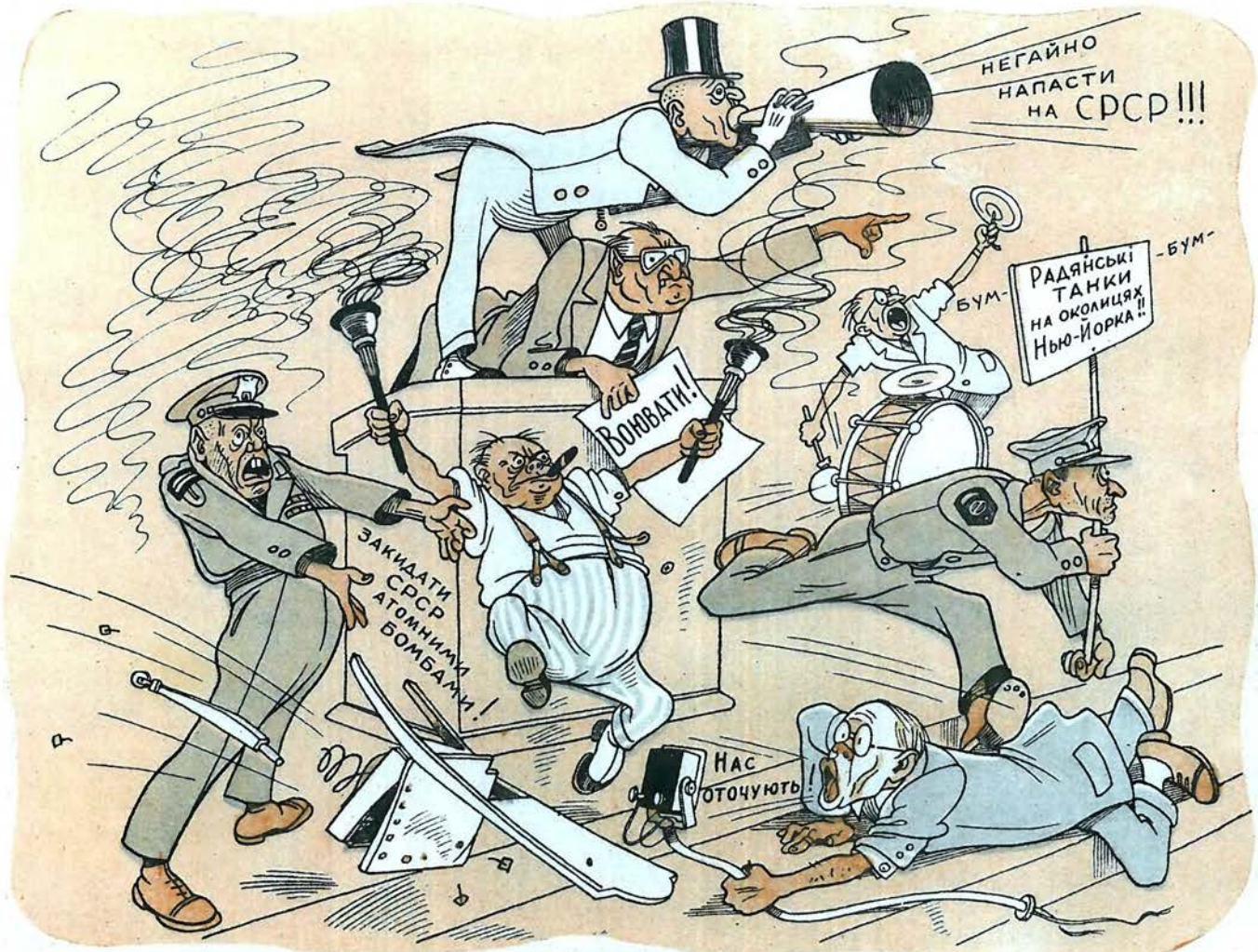
Наливайте чарки, друзі, і давайте вип'ємо, як сказала вельмишановна почитателька Перця, Героїня Соціалістичної Праці Олена Семенівна Хобта, за те, щоб наші багатства, наша радість в береги не влизали, а ворогам, щоб очі повилазили.

Ця година вже не за горами! Незабаром вона проб'є. І хай шаленіють вороги, хай б'ють в барабани війни, хай сурмлять у сурми, — пісенька їхня проспівана. Історія працює на народ, на демократію, на комунізм. Переможе народ, переможе демократія, переможе комунізм!

З Новим, 1950 роком, друзі, з новим щастям!

СУЧАСНА ІЛЮСТРАЦІЯ ДО СТАРОДАВНЬОЇ ПОГОВІРКИ

Мал. В. ГРИГОР'ЄВА

Кого бог прирікає на загибель, у того він відбирає розум.

Тисячі стахановців, сотні передових бригад підприємств республіки давно виконали свої п'ятирічні виробничі завдання і вже дають продукцію в рахунок плану 1959 і 1960 років.

Мал. В. ГЛИВЕНКА

1958 РІК: — Запізнилися, друзі! Тут і мене вже не приймають...

В. ПОДОЛЬСЬКИЙ

З матеріалів, надісланих на конкурс Перця

АГІТАТОР

В

РАЙКОМІ комсомолу були здивовані: непоганий агітатор і раптом такий конфуз! Треба в'яснити.

Того ж дня інструктор Петя Галченко мчав попутною машинною до колгоспу «Вогні Дніпрогесу». Приїхавши, він одразу ж розшукав агітатора й, відслідкавши його вбік, поставив питання руба:

- Було?
- Було, — сумно відповів Яремчук.
- Точно було?
- Точно, — ще сумніше зітхнув агітатор.

Не вдовольнившись відповіддю, Галченко невтомно й наполегливо продовжував розслідування. Він побував у секретаря партійної організації Степаненка, докладно розпитав колгоспників першої бригади — свідків пригоди, знову зустрівся з агітатором й лише після цього вибув до районного центру.

В райкомі інструктор сів складати доповідну записку. Цю роботу він найменше любив і найбільше витрачав на неї зусиль.

«Секретареві РК ЛКСМУ тов. Заворотному, — почав Галченко, — За вказівкою райкому, я перевіряв сигнал, що надійшов на Ваше ім'я. Факти ствердились. Комсомолец Яремчук і справді не міг дати ясної відповіді на запитання колгоспників, оторопів, чим викликав сміх і репліки. Довелося секретареві парторганізації тов. Степаненкові висловитися в бесіду, і, як мною встановлено, успішно завершити її».

Петя змахнув хусточкою кривавими крапельками поту з лоба, й, обережно виводячи кожну літеру, написав підзаголовок: «Обставини справи». Підкресливши ці слова, він на хвилину замислювався. Але незабаром його перо швидко й упевнено забігло по аркушу.

«Дванадцять четвертого серпня, під час перерви на обід, колгоспники першої бригади артлі «Вогні Дніпрогесу», як завжди, зібралися в польовому таборі. В цей час ланковий Яремчук почав з ними бесіду (до речі, повідомляю, що, як мною встановлено, члени й бесіди він провадить, відповідно до комсомольського доручення, щодня). Спочатку все йшло гаразд. Агітатор розказував про роботу й досягнення відомого майстра високих урожаїв кукурудзи Марка Озерного. Розказував цікаво, слухали його, одним словом, з задоволенням».

Галченко переглянув написане, викреслив «одним словом» і продовжував:

«Та коли він закінчував бесіду, ланкова Ніна Мельникова (до речі, повідомляю, що, як мною встановлено, вона подала заяву до комсомолу йнула репліку:

— У нас, — каже, — свій Озерний у колгоспі є, про нього розкажи нам.
— Правильно, — зашуміли жінки, — про свого Озерного розкажи!
— Про Яремчука, — ще голосніше закричала Мельникова, — про Федора».

— Це про якого Федора? — полотноючи, перепитав Яремчук.
— Про оцього самого, — посміхнувшись дівчата, показуючи на агітатора».

Тут, звичайно, гомін, жарти, сміх.
— Ну, чого ви розгомонілися, — захвилювався агітатор, — звідки ви це взяли, урожай ще на пні, кукурудзу ще не ламали...

— А ми на власні вуха чули, що агроном з МТС казав! — знову закричала Ніна Мельникова. — Так і сказав: такий кукурудзі сам Марко Озерний позаздрить. Це вже точно — Герой у колгоспі буде!..

Чи то з несподіванки, чи то з радощів, але Яремчук украй розгубився. Стоїть — слова сказати не може! Добре, що секретар парторганізації тов. Степаненко вчасно нагодився.

— Ви, — каже, — чого агітатора червоніти примушуєте, нашого майбутнього Героя бентежите? — (До речі, повідомляю, що, як мною встановлено, тов. Степаненко подає систематичну допомогу комсомольській організації).

І розповів тут секретар парторганізації докладно про роботу Яремчука, як учився він у Озерного, як виростив рекордний урожай! Було про що розказувати!»

Інструктор райкому поставив крапку і вивів новий підзаголовок: «Висновки»:

1) Вважати, що комсомолец Яремчук за свою працю заслужив загальну пошану й авторитет і може служити прикладом для всіх агітаторів.

2) Запропонувати йому не соромитись і не бентежитись, і докладно розказувати про свій досвід.

3) Випадок, що стався під час бесіди в першій бригаді, до уваги не брати».

Петя Галченко прочитав написане, глибоко зітхнув і додав: «До речі, повідомляю, що в практиці моєї роботи таких розслідувань ще не було й через те доповідна записка вийшла не по формі».

м. Миколаїв.

ПЕРЧАНСЬКА КОЛЕКЦІЯ НОВІТНІХ ДІДІВ-МОРОЗІВ

Мал. БЕ-ША

Американський дід-Мороз зразка 1950 року.

Боннський дід-Мороз. Хто він і що він — ясно без слів.

Дід-Мороз заокеанського походження. Дуже моторний. Заморозив економіку всієї Західної Європи.

Іспанський дід-Мороз. Як бачить читач, дехто чекає його з нетерпінням.

АМЕРИКА, ЯК ВОНА Є

Настає Новий, 1950 рік. Мікрофони «Голосу США», американська преса кричать на цілий світ про нові досягнення «американського образу життя». Який же цей «образ»? Надамо слово фактам. Ніхто краще них не намалює нам цього «американського образу життя».

Тут немає жодного вигаданого слова. Всі ці факти взяті виключно з американської преси. Ось він — «американський образ життя».

ЦІНА ПОРЯТКУ

Це газетна обява:
«Безробітний Уолтер Кліпс пропонує купити в нього за 1000 доларів одне око на вибір — ліве або праве. Обидва ока цілком здорові. Гроші потрібні, щоб урятувати сім'ю від голоду».

ЖАРТИ ФЕМІДИ

Пітсбурзький міський суд засудив двадцятирічну Еллен Лаурсен до шестимісячного тюремного ув'язнення й до 200 доларів штрафу. Дівчина протягом двох років не могла знайти роботу й вимушена була, переодягнувшись, удавати з себе хлопця, щоб дістати роботу на шахті. Проробивши під землею чотири місяці, вона під час одного медогляду була викрита й віддана до суду «за обман закону».

ГУМАННІ КАТИ

У 25 штатах смертні вироки виконуються з допомогою електричного стільця, в 14 штатах — з допомогою газу, в 9 — з допомогою шибениці.

РЕМІЖКА І КНИЖКА

Американці витрачають на гумову жуйку у 27 разів більше грошей, ніж на купівлю книжок.

«ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИЙ» СПОРТ

У США налічується 15 клубів, які організують змагання на влучність і далекість пльовка. На сьогодні рекордом є пльовок молодого американця Тома Джемсона (штат Мічиган), який пльовнув при безвітряній погоді на 20,01 метра.

КРИК НАУКИ

У штатах Нью-Йорк, Каліфорнія, Пенсільванія та ін. у старших класах середніх жіночих шкіл викладається курс жіночої косметики й флірту з мужчинами. 14-річних дівчаток навчають, як фарбувати губи, пудритись і як користуватись олівцем для фарбування брів.

АВТОМАТ-РОЗЛУЧНИК

Парламент штату Невада вирішив устаткувати в містах штату так звані автомати розлуки. Цей апарат працює так: ті, що хочуть розлучитися, підходять до автомата й опускають туди 100 доларів срібними монетами. Відразу ж спалахує електрична лампочка, автомат виконує американський національний гімн і викидає два примірники готової довідки про розлуку, в якій треба лише проставити прізвище.

ПО ТОЙ БІК ЗДОРОВОГО ГЛУЗДУ

17 вересня 1949 року об 11 годині 31 хвилині, за пророкуванням Нью-Йоркської ліги астрологів, мав настати кінець світу. Але через те, що ні в цей, ні в наступні дні нічого не сталося, було зібрано надзвичайну раду ліги, яка опублікувала в газетях таке комюніке: «Рада вчених-астрологів Америки не дотримується більше того погляду, що ще в цьому місяці треба чекати кінця світу. Точно обчислена квадратура Сонця й Марса з Урана провіщає констеляцію, яка найближчим часом може викликати сильні зміни погоди, нещасні випадки й політичні події».

БІЗНЕС КАНІБАЛІВ

Чикагський ділок Герберт Флеммінг відкрив успішну торгівлю атомними сувенірами — уламками граніту й цегли, привезених ніби з японського міста Хіросіма, де вибухнула перша американська бомба.

РЕКЛАМА НАСАМПЕРЕД

Тридцятидвохрічний Ред Хілл з міста Квентоун (штат Онтаріо) склав угоду з фірмою «Ханікс І Ко», в якій зобов'язався за 400 доларів проплатити з рекламною метою в сталевій бочці, виготовлений цією фірмою, Ніагарський водопад. В разі його загибелі, фірма зобов'язалася, крім 400 доларів, виплатити сім'ї Хілла також витрати на труну й похорони.

БУГАЙ І ПАРЛАМЕНТ

У штаті Оклахома з приводу смерті одного породистого бугая були приспущені в траурі прапори. Цей бугай коштував кілька сот тисяч доларів. На засіданні парламенту Оклахоми було зачитано такий некролог по покійнику: «Вся нація з глибоким болем зустріла звістку про те, що одного з улюбленців Оклахоми було відслано богом на квітучі пасовиська неба».

ЯК НА НЬОГО ШИТИЙ

Генерал-лейтенант американського військово-повітряного флоту Гаррі Купер з'явився на бал-маскарад, влаштований «Товариством американських патріотів» Філадельфії, в мундирі офіцера-есесівця з особистою охороною Гітлера й одержав за цей костюм перший приз.

Так він ішов, ішов і дійшов, нарешті, до ручки.

Степан ОЛІЙНИК

Особливий Пасажир

У нестримному розгоні
Поїзд мчить в безкрайню шир!..
Поруч мене у вагоні —
Особливий пасажир!

Може їде й до столиці...
Та погляньте на багаж!
За плечима — сніп пшениці,
Біля боку (дивно аж!) —

Обвиса чумиза, гречка.
Йї виглядають з-під руки,
З невеликого мішечка —
Два цукрових буряки.

Визирають із кишені
Круглобок, як лини —
Білозубі, здоровенні
Кукурудзи качани!

— Це ж куди ви? — хтось
звернувся
(Йї на «багаж» спідлоба зир).
— А вгадайте! — посміхнувся
Особливий пасажир.

Із других купе до нього
Ще підсіло душ зо п'ять.
І про шлях сусіди мого
Стали спорить і гадать.

В колі дружнім і веселім
Міркував по свому всяк.
А один (з важким портфелем)
Підхопивсь і каже так:

— Тут нема чого й гадати.
Діло ясне і просте.
В Міністерство експонати
Для колекцій везете!..

І всміхається сердечно:
— Відгадав? Рішили спір?..
— Не вгадали, безперечно! —
Одмовляє пасажир.

— Цільтесь, — каже, — трохи
вище! —
Вус поглядив.. І в момент —
Озирнувся, підсунувсь ближче:
— Викликає президент!..

Переглянулись сусіди...
(Поїзд далі біг та й біг).
А куди колгоспник їде —
Відгадать ніхто не міг.

...Показав він нам пшеницю,
Качани подав до рук.
— Іду, — каже, — я в столицю,
В Академію наук!

Прочитаю кілька лекцій
Академікам-дідам,
Здам усе це для колекцій,
Вченим досвід передам.

Розкажу їм, що знаменно
В хліборобстві в даний час:
Ми їх слухаєм щоденно,
Хай послухають і нас!

Запалав, збудився, вроді,
Йї почалося, і пішло —
У купе при всім народі
Встала повість про село!

Встали люди із артілі,
Чесні люди трудові,
Що спіяли заметілі
В довгі ночі зимові;

Що додали перешкоди,
Як новатори-творці,
Що не ждуть дарів природи,
А беруть їх, як бійці;

Що гордиться їм по праву
(Все багатство — плід їх рук!),
Що везе він їхню славу
В Академію наук!

Мчався поїзд у розгоні
Мимо лісу, понад яр.
А мічурінець в вагоні
Вів колгоспний семінар...

Збоку тьотя — плесь руками!
— Ой, це що? Дніпровський міст?
От морока мені з вами!
Я ж проїхала роз'їзд!

...Хто послухав — не забуде.
Не артіль то — а краса!
В ній працюють наші люди,
Ті, що творять чудеса,

Що веде їх мужнім кроком
Батько Сталін до висот!
...Ось і Київ!
І потоком
в рідне місто їде народ.

Хто в трамвай сідає з сином,
Хто їде пішки через брук,
А колгоспник — «лімузином»
В Академію наук!

Дмитро БІЛОУС

ПЕРЕД НОВИМ РОКОМ СТРИЧІ ДРУЖНІ ШАРЖІ НОВОРІЧНІ!

Театру російської драми
імені Лесі Українки

Лунає — й серце підкоря! —
Російська мова дзвінко.
І над театром, як зоря, —
Велика Українка.

Чуття не стримаєш свого,
Охоплений екстазом:
— Та це ж є символом того,
Що ми навки разом!

Народний артист ЦРСР
Наталі Ужвій

Тим, що граю
В «Щасті вкраденому»,
Не долі завдячую я
І не музи, —
Тільки щастю,
В праці знайденому
У наших великім
Радянським Союзі.

Театру музичної комедії

Сказати по правді, без огудн,
Єлена в вас — прекрасна!
Ще ж краще, якщо поряд буде —
Прекрасна і сучасна!

ДОРОГНІ ПЕРЧЕ!

Передай, будь ласка, наше прохання новорічному дідові-Морозу, щоб, ідучи до Канева, обов'язково привіз такі подарунки:

1. Понерам і школярам — приміщення дитячої бібліотеки ім. Гайдара.
2. Керівникові будівної контори т. Шукшину — бажання відремонтувати бібліотеку і совісті при складанні рахунків за ремонт.
3. Голові райвиконкому т. Підлужному — сильноточний засіб для зміцнення пам'яті, щоб не забував своїх обіцянок допомогти прискорити ремонт бібліотеки.

4. Голові міськвиконкому т. Важнівкові — сміливості для виселення з приміщення бібліотеки приватної особи, яка незаконно займає т. 2 кімнати.
Сподіваємося, що шановний дід-Мороз з честью впорається з покладеннями на нього завданнями.

За дорученням канівських піонерів
і школярів
Д. ОЛЕКСАНДРОВ.

ШАНОВНІ ПЕРЧЕ!

Уяви собі директора Одеської шпінгалантерейної фабрики т. Хаймовича перед дзеркалом у ніч під Новий рік. Директор не брється, не чепуриться. Директор ворожить... «Скажи мені, каже, люстєрکو, яка доля чекає на мене в 1950 році?» І раптом дзеркало взялося туманом, повівся холодний вітер, а крізь той туман замигтіли перед Хаймовичем різні неприємності: «Догана... Попередження... Прокуратура... З роботи зняти...» — Що за чортівниця? — здивувався директор. — За віщо такі напасті? — І заговорило дзеркало: «За лижні шпінґари рукавиці!»

— А-а-а! — відповів т. Хаймович, — тоді ти, люстєрко, дурниці верзеш. Буде одеський прокурор такими дрібницями займатися! Ну, правильно, накинув лишніх 10 карбованців на пару, так це ж із кишені спортсменів-лижників. А нам надпланові прибутки! — «Це шахрайство!» — сказало дзеркало. — Ну, ну, ти не дуже! — розсердився Хаймович і розбив дзеркало.

Тепер у т. Хаймовича віщого свідка немає і він нікого в Одесі не боїться.

О. МАР'ЯНЕНКО.

ТОВАРИШУ ПЕРЧЕ!

Чи не скажеш, за що так грізно накинувся на нас завідуючий Штепівським районним відділом сільського господарства т. Білаш. Днями, за його підписом, до нас надійшла така директива:

«Голові колгоспу ім. Будьонного.

За станом на 1 грудня 1949 року з наявного насіння зернобобових культур, засіяного у вашому колгоспі 224 центи., очищено 224 центнери, що становить 100 проц.

Це говорить про ваше безвідповідальне ставлення...
І т. д. і т. п.

Як ти, Перче, гадаєш: про чие безвідповідальне ставлення «говорять» такі директиви?

Члени правління колгоспу:
М. КРИВОШЕИ, КВАК.

Сумська область.

ДРУЖЕ ПЕРЧЕ!

Ми дуже хочемо поздоровити з Новим роком заступника директора Київського фармацевтичного інституту т. Зоніса. Поздоровити й побажати йому в новому, 1950 році бути ввічливим і поважати радянських людей, хоч на якій би маленькій посаді вони не були. Щоб, прочитавши наше поздоровлення, т. Зоніс пройнявся найкращими почуттями й вибачився перед т. Меренковою, продавщицею аптеки № 15. Він незаслужено образив її тільки за те, що вона в присутності покупців чемно і ввічливо попросила його не курити в аптеці.

Ми розуміємо, що т. Зоніс, колишній завідувач цієї ж аптеки, тепер людина дуже чиновна. Й не насмілюємося турбувати його вельми чиновністю своїм новорічним візитом. Просимо тебе, шановний Перче, як особу офіційну, зробити цей візит від нашого імені і передати т. Зонісу наш новорічний поздоровлення і побажання.

ГРУПА ПОКУПЦІВ—СВІДКІВ.

м. Київ.

ПЕРЦЮ ДОПОМІГ

Жителі будинку № 60 по Вознесенській вулиці та будинку № 21 по В.Китайській (Київ) поскаржилися ПЕРЦЮ на те, що на їх вулицях занедбано водозливні канали.

Головна державна санітспекція УРСР, перевіривши скаргу, оштрафувала завідувача Кагановичського райкомунгоспу тов. Радчука на 200 крб. Водозливні канали підчищено і сплановано.

***

У ПЕРЦІ № 12 було вміщено замітку про поганий стан троянської сільської бібліотеки (Голованівський район на Одещині), яка не мала приміщення.

Як повідомив виконком районної Ради, для бібліотеки виділено хороше, відремонтоване приміщення в будинку сільської Ради.

З малюнків, надісланих на конкурс Перця

Мал. В. БАКАЛА (Полтава).

БІЛЯ ПАРАДНОГО ПІД'ІЗДУ

Не пушу категорично
 Їх на свято новорічне.
 Не пушу (готов ручаться) —
 Тих, що критики бояться,
 Тих, що люблять «тишу й гладь»,
 Благомирну благодать.
 Не пушу і «птицю» другу —
 Казнокрада і хапугу,

Що частенько морду ласу
 Дуже любить пхати в касу
 У державну (й серед дня!),
 Вибачайте, як свиня.
 Не пушу за стіл на свята
 І чинушу-бюрократа!
 Їм не місце ні на святі,
 Ні в Новім, п'ятидесятім!

Редактор Ф. МАКІВЧУК. РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ: Остап ВИШНЯ, **Я. ГАЛАН**, О. КОЗЮРЕНКО, О. МИХАЛЕВИЧ, С. ОЛІЙНИК.

Видавництво ЦК КП(б)У «Радянська Україна». Адреса редакції: Київ, Коцюбинського, 7. Тел. 5-30-31 4-65-56 дод. 53 і 71. Передплатна ціна 2 крб. на місяць.

Журнал «Перець» № 24 (179) (на українському мові). Підписано до друку 27. XII. 1949 р. Формат 70x105 см. 1 друк. арк

БФ 04215

Друкарня видавництва «Радянська Україна». Київ, Прозорівська, 59.

Зам. 4686. Тираж 60.000 прим.

Отсканировал А. НАЗАРЕНКО, обработал А. ЛЕБЕДЕВ для сообщества: <http://perec-ua.livejournal.com/>